

Geachte vrienden,

Hierbij een paar aantekeningen en lezenswaardige citaten van enkele oudvaders, copij eventueel bedoelt voor : www.dewoesteweg.nl

Het beste gewenst,
M.J. Peters

Over de wedergeboorte

Om nu enige vergelijking te maken tussen deze (niet zaligmakende zaken, gemene genade - MJP) en tussen die dingen, die met de zaligheid gevoegd zijn, let op de navolgende zaken:

1. Hebben diegenen, welke behouden zullen worden, ontwakingen omtrent hun natuurstaat? die verdoemd zullen worden, hebben hier ook iets van. Zij kunnen wel vele zonden zien en beseffen dat Gods wrekende gerechtigheid den zondaar achtervolgt. Dit had Kaïn en Judas ook, en nochtans zijn ze niet in den hemel gekomen. Die gezaligd zullen worden, hebben overtuigingen die heilzaam zijn, en strekken tot verkrijging van het eeuwige leven; en zoo zijn de anderen niet; want de overtuiging der ware begenadigden drijft hen *oprechtelijk naar den Heere Jezus*; daar de overtuiging der anderen hen drijft naar de wet, en de wet brengt hen ten laatste tot wanhoop.
2. Daar zijn ook overtuigingen, die de mens aanwijzen de noodzakelijkheid van Christus, doch waar de genade ontbreekt, om dadelijk Christus aan te nemen. Zij willen de wet met Christus samenvoegen, en dus vergaan zij of door wanhoop van de kracht der genade ooit te zullen verkrijgen, blijven ze berusten in een verbeelding van genade en in een uitwendige belijdenis en zo gaan zij ten verderve.
3. Daar is een bekering, die niet zaligmakend is: de bekering, waarvan men berouw krijgt, en een (die een) onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt, 2 Kor.7:10. Nochtans is er zulk een grote overeenkomst tussen het een en het ander, dat veeltijds het verkeerde voor het rechte wordt genomen, en door deze mistasting gaan uitwendige belijders verloren.

Bijvoorbeeld:

1. Gelijk in het zaligmakende berouw een belijdenis is van zonde, zo kan dezelve ook in een onheilig berouw wezen, Matth.27:4.
2. Is er in het zaligmakend berouw een uitroep over de zonde, zo ook in het andere Gen. 4:13.
3. Het zaligmakend berouw werkt vernedering over de zonde, zo ook het andere, 1 Kon. 21:29.
4. Het zaligmakende berouw is vergezeld met een walging van zichzelf, zo kunnen de anderen ook een afkeer van de zonde hebben 2 Petr. 2 :22. Een afkeer van zonde, omdat het zonde is kunnen zij nooit hebben; maar een afkeer van zonde, omdat die hinderlijk is. De hond geeft niet over hetgeen zijn maag ontroert, omdat hij daarvan een afkeer heeft, maar omdat het hem voor dien tijd hinderlijk is; want als hij het kwijt is keert hij

weder tot hetzelfde.

5. Het zaligmakend berouw is vergezeld van gebeden en tranen, doch dit heeft ook al plaats in

het andere Gen. 27 : 38 vergeleken met Hebr.12 :14-16.

6. Waar een zaligmakend berouw is, heeft men eerbied en vreze voor des Heeren Woord en de dienaars die het verkondigen; doch dit wordt ook al in de anderen gevonden; want Herodes hoorde Johannes zeer gaarne Mark. 6:20.

7. Het zaligmakend berouw is teder om enigszins iets te doen, dat tegen des Heeren Woord strijdt, doch dit kan plaats hebben in onbekeerden; want Bileam wilde Israel niet vloeken, al wilde Balak hem al het goed van zijn huis geven, Num.22-18. Beschouw dan, hoe verre iemand komen kan en nochtans tekort schieten in de ware zaligmakende verandering die een onberouwelijke bekering genoemd wordt.

1. Hij kan ontwaakt zijn.

2. Hij kan zijn zonden kennen.

3. Hij kan daarover uitroepen als onder een last.

4. Ook daarover vernederd wezen.

5. Een walging daarvan hebben.

6. Ook tranen en gebeden daarover storten.

7. Hij kan ook vermaak hebben in vele godvruchtige dingen te doen.

8. Bevreesd zijn om te zondigen en niettegenstaande dit alles, verloren gaan, omdat hij de zaligmakende verandering nog niet bezit.

Hebben degenen die zullen zalig worden het geloof wel, die niet zullen zalig worden, kunnen ook het geloof hebben. Ja, in vele dingen wel zoveel gelijkvormigheid met het ware zaligmakend geloof, dat het bezwaarlijk te onderscheiden is, schoon het verschilt, beide in wortel en in tak. Om tot bijzonderheden daarvan te komen:

1. Het zaligmakend geloof heeft Christus tot zijn Voorwerp ; dat kan ook enigermate het niet-zaligmakend geloof hebben ; want tegen diezelfde Joden van dewelke staat dat zij “in Jezus geloofden”, zegt de Zaligmaker:”Gij zijt uit den vader der duivelen en wilt de begeerte uws vaders doen Joh. 8-30, 44.

2. Het zaligmakend geloof ziet uit naar rechtvaardigmaking zonder de werken, maar dit kan ook nogal in het andere bevonden worden Jak. 2:18.

3. Het zaligmakend geloof is gewrocht door het Woord Gods: en dus kan het andere dat ook zijn Luk. 3:13.

4. Het zaligmakend geloof zal het hart heiligen en zuiveren; het geloof dat niet-zaligmakend is, kan den mens ook afbrengen van grove besmetting der wereld, als Judas en Demas en anderen 2 Petr. 2:20

5. Het zaligmakend geloof geeft den mens een voorsmaak van het toekomstige leven, en doet hem daarover vreugde ondervinden, hetwelk ook al enigszins plaats kan hebben in het andere Hebr. 6.

6. Het zaligmakend geloof zal de mens daartoe geroepen wordende, zijn lichaam doen overgeven om verbrand te worden voor de waarheid; dit kan ook het andere (de niet zaligmakende werkingen van God den Heiligen Geest - MJP) doen. 1 Kor 13.

7. Het zaligmakend geloof doet de mens uitzien en vertrouwen op een toekomstige Hemelse erfenis; dit kan ook plaatshebben in het andere. Een blijk daarvan zijn de dwaze maagden, die niet alleen daarnaar uitzagen, maar zich zelfs bereidden om de Bruidgom te ontmoeten en haar vertrouwen te kennen te geven met haar zeggen: "Heere! Heere! doe ons open" Matth. 25 : 11

1. Het zaligmakend geloof gaat gepaard met goede werken, die zullen de gelovigen navolgen in de Hemel. Het niet-zaligmakende geloof heeft ook werken; doch die zullen zoowel als zij zelve buiten de poort blijven: "Heere, hebben wij niet in Uwe Naam geprofeteerd en duivelen uitgeworpen." Matth. 7:22.

2. Nu dan, indien het geloof dat niet-zaligmakend is. Jezus kan hebben tot zijn voorwerp; bewrocht zijn door het Woord: uitzien naar rechtvaardigmaking zonder de werken; iemand afbrengt van de besmetting der wereld, iemand smaak geeft aan de Hemelse gaven en vreugde; zijn lichaam overgeeft zelfs ter verbranding; verwachting op een erfenis; en het de mens ook aanzet om zich daartoe te bereiden en grote werken met zich brengt zelfs tot aan de Poort des Hemels; **zoo is het dan geen wonder dat vele mensen dit geloof nemen voor het ware zaligmakende geloof , en dus bedrogen uitkomen met een ingebeelde Hemel. HELAAS VRIENDEN...!! DAAR ZIJN NU ZELFS WEINIGEN DIE ZULK EEN BEROUWEN GELOOF KUNNEN AANTONEN, ALS IK ZOEVEN BESCHREVEN HEB, DAT BIJ ONBEKEERDEN IN VERSCHIEDEN VOORGAANDE TIJDEN DER KERK NOG BEVONDEN WERD.**

Alle leerstellingen, begrippen, geloofsbelijdenissen, ordonnantiën en ceremonieën, bij gemis van de geopenbaarde zaligheid, zijn als stof in de weegschaal en als stoppelen voor de wind. Wat b.v. is uitverkiezing, afgescheiden van de openbaring aan mijne ziel dat ik uitverkoren ben van voor de grondlegging der wereld ?

Wat is verlossing voor mij, indien het verzoenend bloed des Lams niet op mijn consciëntie gesprengd is?

Wat is de eeuwige liefde van den Drie-enige Jehovah, tenzij dat eeuwige liefde in mijn hart door den Heiligen Geest uitgestort zij ?

Wat is de volharding der heiligen, tenzij er een gezegend genot daarvan in het geweten zij, als een persoonlijke wezenlijkheid. ?

Deze dingen in den Bijbel geopenbaard te zien, is niets.

Dezelve door een van Gods dienstknechten te horen prediken, is niets.

De waarheid derzelve in mijn oordeel te ontvangen en een onwankelbare toestemming daaraan te geven, is niets. Duizenden hebben dit alles gedaan die nu God lasteren in de hel. Maar, eeuwige verkiezing, persoonlijke verlossing, toegerekende gerechtigheid, onfeilbare liefde en al de andere schakels dezer gouden keten van den troon Gods nedergelaten in de ziel; de schoonheid, heerlijkheid en gelukzaligheid der verlossing in al derzelve takken, verledene, tegenwoordige en toekomstige, geopenbaard te hebben in de ziel en op het geweten verzegeld, **dit is alles en in allen.**

En dus, alle twijfelingen en vrezes, alle overtuigingen van zonden, alle ontdekkingen van inwendige snoodheid, alle verschrikkende beschouwingen van God in het licht van een verbroken wet, alle kermingen, zuchten en tranen, alle bezwijkingen des harten, alle voorgevoel van den dood en het oordeel, dat niet uitloopt op een toegepaste zaligheid en geopenbaarde Christus Jezus, voor de mens zijn ogen sluit in den dood, heeft niet meer met godsdienst te doen, dan het rammelen van de ketenen van een gevangene, of de huilende razernij van een krankzinnige...!!

(Bron : Wat is het dat een zondaar zalig maakt? J.C.Philpot)

Aanvulling

Thomas Sheppard was een Independent gelijk Goodwin, dr. Owen en meer andere uitnemende Godvruchtige mannen. Deze hadden die orde in hun kerken, dat niemand tot de gemeenschap van hun kerk werd toegelaten, dan zij die openbare belijdenis, niet alleen van de stellige waarheid, maar bijzonder van het werk des Heiligen Geestes in hun harten deden. De wijze hoe zulks toeging kan elk zien in een boekje, dat wij voor dezen uitgaven in de Nederduitsche taal, genaamd de bekering van Mr. Salomo den Jood, welk boekje nuttig is om de zaken daarin vervat, maar vooral om de zeer dierbare geestelijke en verstandige voorrede en de aanmerkingen, waarmede de voorbeeldig godvruchtige heer Hoogerwerf het versierd heeft. Dit gebruik, waarom de kerk van Schotland, die misschien de aller-zuiverste op de aardbodem is (!), nooit gemeenschap met de Independenten wilde hebben, schijnt thans in de Nederlandsche kerk, onder een schijn van ernst, in te dringen tot grote beroering van tedere gemoederen. Ik merk hierbij op:

1. Dat het wel te beklagen is, dat velen zoo slordig handelen in het aannemen van lidmaten. Het ware te wensen, dat alle leeraars de waarheid en de godsvrucht zochten in te prenten in het hart der leerlingen, opdat die uit en volgens Gods Woord mochten overreed zijn van de noodzakelijkheid van het geestelijk leven, om op een geestelijke wijze te kunnen eten en drinken. Werd dit meer gedaan, de kerk van God zou door zoovele onnutte, natuurlijke belijders niet overbevolkt worden, en de heilige dingen niet aan de honden gegeven worden, ja, de kerk zou haar allerbitterste vijanden in haar eigen boezem niet koesteren. Gelijk het gebrek hierin oorzaak is, dat vele, niet dan de uitwendige klank der woorden verstaande, de allerbitterste vijanden zijn van alle bevindelijke godsvrucht en wezenlijke hartsverandering; die, ofschoon zij het in de letter belijden, als het op de zaak zou aankomen, met betrekking tot zichzelf, alle godvruchtigen voor fijnen, femelaars en geestdrijvers, als rustverstoorders uit de kerk zouden bannen. Dat dit de toestand is, weet bijna elk die enigszins ogen heeft om te zien. God zelf make al de herders schapen van Zijn kooi en geve hun bevindelijke kennis, opdat ze voor de zielen mogen waken, en de ware vromen niet langer door letterknechten onderdrukt mogen worden.
2. Dit nauwkeurig onderzoek, dat men in de kerk wil invoeren, waarbij de mens zulk een verhaal van zijn verandering zou geven, kan nooit het einde bereiken om iemand tot de tafel des Heeren, als een waar wedergeborene toe te laten. Want daar is geen leraar,

kerkenraad of ganse gemeente samengenomen, die onfeilbaar uit zulk een verhaal besluiten kan, dat de verhaler waarlijk die zaken ondervonden heeft, ofschoon ze volgens het Woord van God besluiten kunnen, dat zij die zulke zaken ondervinden, waarlijk gelovigen zijn. De ondervinding heeft geleerd, dat in de allerbeste independente kerken de gemeente veeltijds bedrogen werd door hen, die het verhaal van eens anders bekering van buiten leerden en dat opgaven, alsof zij zelve het ondervonden, en onze schrijver (Sheppard) geeft dit niet duister te kennen, als hij zegt, dat ofschoon zij voor heiligen gehouden worden, er dwaze maagden onder waren.

3. Zulk een handelwijze is strijdig met de handelwijze van Jezus Christus, en strekt om de ware gelovigen zelfs dikwerf buiten de gemeenschap der zichtbare kerk te sluiten, ofschoon zij leden van Christus' Lichaam zijn. Christus heeft aldus niet gehandeld. Want ik houd het voor een klare en bewezen waarheid, dat Judas het Nachmaal genoten heeft. Is dit nu waar, gelijk velen van de voortreffelijkste Godegeleerden beweren, zo vraag ik op welke grond Christus hem tot het Avondmaal toeliet. Immers niet omdat hij waarlijk bekeerd was, want hij was de zoon des verderfs. Derhalve liet Christus hem toe tot het Avondmaal te gebruiken, wegens zijn belijdenis en omdat er tot nog toe niets in zijn gedrag openbaar was om hem daarvan te weren. Ik wens te wel, dat zulke leeraars en christenen dit in bedaardheid des gemoeds zochten te overwegen en daarbij mochten bedenken wat de zin van die gelijkenis is in Math. 13:24-31. Waarlijk wij weten dikwerf niet door welke geest wij gedreven worden en wij zijn in het allergrootste gevaar om vervoerd te worden, als de zaken een gedaante van geestelijkheid hebben. Maar de ware gelovigen zelfs zouden dikwerf buiten de gemeenschap der kerk gesloten worden, zie de aangehaalde gelijkenis. Hoezeer kan een gelovige, een ware dochter van Zion, door verdorvenheden niet somtijds de aarden flessen gelijk zijn; hoevele gelovigen zijn er, die beven zouden door de kracht van hun ongelooft, om te denken, veel minder te zeggen, dat zij veranderd en bekeerd zijn. Hoevele gelovigen zijn er, die juist geen rekenschap kunnen geven van alles, omdat de een in zijn jeugd, de ander op een zeer zachte wijze getrokken wordt. Om er geen andere zaken bij te voegen; de ondervinding leert dat de tijdgelovigen dikwerf hun bevindigen te koop kunnen dragen, terwijl ware oprechten zoo gereed niet zijn, om voor allen in zulke vergaderingen van de bevindigen tussen God en hun ziel te spreken.;het wil het best gedaan worden met een vertrouwden vriend, omdat ze door bevinding weten, dat zij een bedrieglijk hart hebben.

4. Daarom houd ik mij aan de leer van de Schotse en van de Nederlandse Kerk, dat elk door zijn Doop verplicht is belijdenis te doen en de door van Christus te verkondigen totdat Hij komt. Dit gebod nu eist dat men de zaak doen moet door een waarachtig geloof, of dat men anders zich een oordeel eet en drinkt. Dit is de allerkrachtigste band om de mens aan Gods instellingen te houden en hem zijn gevaar voor ogen te stellen, indien hij het niet doet in de gestalte, die God van hem eist. Veel ware er te zeggen, maar ik vrees dat ik u te lang van de schrijver (Sheppard) heb afgetrokken.

V rede

De ondervinding en Gods Woord wijzen het aan dat uitwendige vrede en toejuiching aller-gevaarlijkst voor de vromen zijn. Wij beleven heden ten dage een tijd van vrede en de droevige ondervinding leert, dat de kerk overvol wordt van hen, die onder de naam van vromen doorgaan, **en geen de minste strijd naar het inwendige hebben, een geloof, of liever een namaaksel des geloofs hebbende, waardoor zij, ofschoon zij slordig, oneerbiedig en los in de wandel zijn, alles terstond met de gerechtigheid van Jezus goed maken,** schoon zij met Moab gerust zijn van hun jeugd af aan en niet van vat in vat ontledigd worden. De kennis des geloofs is thans groot, maar de beoefening weinig. die het best praten kan en de meeste verzekerdheid met zijn woorden uitdrukt wordt voor de grootste Christen gehouden, daar oprechten die veel te worstelen weinig geteld worden. Ja , het is de sterken geesten van onze tijd bijna de moeite niet waard hen te horen spreken. En wat is hiervan de reden. Deze sterke geesten hebben een geloof **dat niet beproefd wordt.** Die in beproeving zijn, worden op zijn best geteld als kleingelovigen, bij wie weinig te halen is. En dus wordt het erfdeel des Heeren onderdrukt door mondbelijdens en ongeoeffenden. In heb dikwerf, den toestand der zaken nagaande, gedacht, hoe zulke loze mensen goedkeuring kunnen krijgen in landen en steden. Maar er si thans een oorkussen onder de oren, en de waarheid der zaken wordt niet getoetst aan de bevindingen maar aan de woorden, en die het best praten kan is de grootste Christen. Velen die duivelen in de wandel in hun huizen zijn, levende in verzuim van de verborgen plichten in hun huisgezinnen, worden door de gave ,die zij hebben en het vermogen om te kunnen spreken, voor heiligen gehouden daar de ondervinding leert, dat er vele straatheiligen zijn, die de naam van huisduivelen verdienen. Laar dit een ieder opwekken om nooit op enige oorkussens van toejuiching gerust te gaan nederliggen en niet licht geloven dat zij inderdaad heiligen zijn, of het moet in de wandel zowel als in de woorden uitblinken. Het zal niet zijn dat allen die er voor gehouden worden, en Heere! Heere! uitroepen, zullen ingaan maar die Zijn Wil gedaan hebben.

Bron : Dr. A. Comrie in de noten bij Ds. Th. Sheppard - de 10 maagden.

Ingezonden door :

M.J. Peters
Varenkamp 43
3773 CL Barneveld
E-mail : petersmj@hetnet.nl